Ч. 30. Львів, второк, дня 8. (21. лютого) 1905. Річник IX.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:

в Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . . 5 кор
на місяць . . . 1·70 кор

За границею
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків

Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановых псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застережеєв. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Доба крівавої пімсти в Росиї.

(+) В пятницю склала ся в Росиї страшна подія, вел. кн. Сергій Олександрович, стрий царя, упав прилюдно жертвою крівавої пімсти революцийного сторонництва. Ся страшна подія, як і всякі політичні убійства є осоружні для кождого благородного і людяного чоловіка, одначе для цілого сьвіта цивілізованого не була она ніякою несподіванкою після крівавої неділї 22. січня і майже без виімки всї уважають сю подію відповідию на петербурскі події згаданої неділї. Покликаний царем Миколою до державної керми серед найтруднїйших условій кн Сьвятополк Мирский розбудив в широких верствах росийскої суспільности довірє до царскої влади, а з ріжних кругів росийскої суспільности відозвали ся голоси, переняті великою льояльностю і вказували дорогу, якою можна би росийске царство двигнути з крайного занепаду, в якому оно опинило ся наслїдком бездоглядної і неодвічальної господарки росийского чиновництва. Нещаслива війна на далекім Сході виявила росийскій суспільности в цілій наготї шкідливість сеї господарки чиновництва, піддержуваного самодержавєм, і весь загал Росиї звернув ся до царского престола з повним довірєм і з повною надією, що звідтам блисне сонячний промінь, котрий буде заранєм нової доби, відродин росийского царства. З таким справдї дитячим довірєм, із знаменем хреста, з образом царя вирушили безоружні ватаги робітників, благаючи доступу до царя, поручаючи безпечність і нетикальність єго особи, щоби від него ублагати свободи і волї.

Одначе поміж царским престолом а народом, що звертав ся з повним довірєм і з горячою надією до свого батюшки-царя, станула кріпка запора, що відгородила царский престіл від народу, а головною підпорою сеї запори був в. кн. Сергій з усім великокняжим сторонництвом, пособлюваним Побєдоносцевим і иншими темними силами, котрі бачать спасенє Росиї в самодержавю, православю і обрусенію, опертім на темноті і гнобительстві На благаня безоружних робітників відповіла влада оружним громом і страшним проливом крови, а се викликало нечуване зворушенє в цілім цивілізованім сьвіті, а крім того установленєм грізної диктатури відомого із своєї лютости Трепова.

Приголомшено голоси поважних і осьвічених кругів росийскої суспільности грубою насилою, а на чолї сего сторонництва, котре цареви накизуло такий спосіб заведеня ладу, стояв в. кн. Сергій, що вславив ся не лише розвязлим житєм, надуживанєм своєї влади ґенерал-ґубернаторскої в Москві, але й нечуваним знущанєм над усім, що яким небудь способом змагало до свободи і волї. Одначе вся нездарність і крайне зіпсутє чиновництва занадто виявили ся наслїдком росийско-японьскої війни, щоб можна було зовсім приголомшити голоси загалу, а груба насила диктатури Трепова, зведена за порадою в. кн. Сергія, викликала наслїдки, яких можна було сподївати ся. Замість поважних і льояльних домагань загалу росийскої суспільности, підняло голову революцийне сторонництво, »підземна Росия«, що від трийцяти років веде завзяту і грізну боротьбу із самовладою і грубою насилою. Одначе ріжниця в тім, що не як перед трийцяти роками звертає ся підземна Росия проти особи царя, але проти тих, що стають перегородою між царским престолом а народом і не допускають до поправи відносин, до надання свобід, до покликаня широких верств до участи у владї. Події крівавої пімсти, які почали ся убійством в. кн. Сергія, а мають обняти також инших гнобителїв, доводять звичайно до ще більшої шкоди і проволікають направу відносин і усуненє лиха. Але сим разом з розмови, яку мав цар із сином ґр. Льва Толстоя, можна би сподївати ся, що цар дійсно думає скликати земский собор, котрий подібно як шведский Ritsdag мав би бути зложений з представників селяньства, дворян, духовеньства і міст, так що перегодом витворив би ся із сего конституцийний парлямент, подібно як в Австриї повстав він із станових соймів. Інтерес росийского царства і добро поселених в нім народів вимагає, щоби цар не зволїкав з переведенєм сего наміру і не дав ся знов темним силам відклонити від него, а тим доведе до ладу і спокою.

Стережись огня!

(Обіжник ц. к. намісництва до старостів в справі огневої поліциї по селах та місточках).

Мимо цілої величи нещастя, яке валить ся рік-річно на наш сільский нарід з причини частих та великих пожарів, наша суспільність єще зовсім не прийшла до серіовного розуміня обовязку оборони перед тим страшним ворогом. Вправдї в послїдних десяти лїтах розвій нашого »Днїстра« по трохи усунув крайну нужду і безпомічність погорільців, вправдї пожарні »Соколи« виростають по селах в досить скорім темпі (від двох лїт оснувало ся 173 філїй), — однак і в однім і в другім напрямі остає у нас єще богато до зділаня. Бо се ще не досить заасекурувати ся, бо з будинками горить і незаасекуроване движиме майно, інвентар, а в осени і цїлий збір збіжа та часами є жертви в людскім житю. Треба єще боронити ся від огню і попри асекурацию, раз тому, щоби уникнути згаданих страт і нещастя, а по друге тому, що і асекурацийна премія товариства, оперта на взаїмности, зменшає ся, коли єму лучає ся рідше і в менших розмірах виплачувати страти погорільцям. Так отже з кождого боку справа оборони перед огнем являє ся доконечною і корисною. Тому ми подаємо отсе дуже цінний обіжник намісництва до старостів в справі пожарництва по селах і місточках, який девіз наших Соколів: »Стережись

ДИКА ЗЬВІРИНА

(Freiwild).

Штука в 3 актах *Арт. Шніцлєра.*

Перевів для рускої сцени **Йосиф Стадник.**

(Дальше).

ПАВЛО. Того менї як раз забороняєте!

ВЕЛЬНЕР. Не маєш ніяких обовязків; не можеш сказати, що єсть хтось, для кого мусить себе щадити.

ПАВЛО. Для себе, мій дрогий, для себе. Не тільки обовязки привязують нас до житя.

ПОЛЬДІ. Алеж бо ми вічно крутимо ся в зачарованім колесї. Таж се сьмішне! Таж ми мужчини! Ходить о те, що ти обидив того офіцира.

ПАВЛО. За позволенєм, — скартав!

ПОЛЬДІ. Прошу тебе, не дразни мене своїми фільософічними виводами. Ми їх не потребуємо. Ми маємо, славити Господа, щось лїпшого... маємо кодекс!

ПАВЛО (*весело*) Що маєте?

ПОЛЬДІ. Кодекс гоноровий. А після него, коли ти обидив джентельмана, обидив чинно, то єсть обидив після третої степени обиди, то мусиш з ним бити ся, наколи ти чоловік чести! Так мусить бути і того змінити не можеш! Треба було передше о тім подумати!

ВЕЛЬНЕР. Польді говорить правду.

ПОЛЬДІ. Єсли би поручник мав був шаблю при собі, був би тебе на місци порубав!

ВЕЛЬНЕР. Живемо в такім сьвітї, де тоті права обовязують і від них ухиляти ся годї! Тобі не вільно сего зробити, не вільно й нікому!

ПАВЛО. Не вільно?

ПОЛЬДІ. Певно, що не вільно. Справдї, не знаю, як можна розводити ся над так ясним фактом. Доктор добре зказав. Не належимо, славити Господа, до людий, котрі обкладають ся патиками, як парубки. Маємо кодекс, а там всьо ясне. Коли вже о тім бесїда, так мушу тобі сказати, що уже вчера ти не поступив як слїд!

ПАВЛО. Аґ!...

ПОЛЬДІ. Від хвилї, коли той панок зачав тобі не подобати ся (*до Вельнера*) зараз, як тільки спитав єго, чому він усьміхає ся і там дальше, (*до Павла*) вже тодї ти повинен був зажадати від него оправданя і визвати єго. Єсли менї хто скаже слово, котре менї не сподобаєсь, відходжу і посилаю єму секундантів!

ВЕЛЬНЕР. Дай спокій. Се до річи не належить...

ПОЛЬДІ (*перериває*) Пожди, мушу висказати свою гадку.

ВЕЛЬНЕР (*кінчить*). Найважнїйша річ для тебе єсть: коли ти стоїш при своїм і відказуєш..?.. (*здержує ся питаючо*).

ПАВЛО. Стою і відказую!

ВЕЛЬНЕР. То стаєш ся, справдї, неможливим!

ПОЛЬДІ. Так, так. Тільки се ще за лагідне слово!

ПАВЛО. Неможливим?

ВЕЛЬНЕР. Тратиш усї права в сьвітї, в якім ти до сеї пори проживав.

ПОЛЬДІ. В цїлім культурнім сьвітї, можна сказати.

ВЕЛЬНЕР. Всякий може тебе обидити, а тобі не вільно й подумати о лицарскій сатисфакциї.

ПОЛЬДІ. Або иншими словами: стаєш ся негідним всякої сатисфакциї.

ПАВЛО. Говорите на вітер. Хто може мене обидити? Кому міг би я дати нагоду до обиди, хто має здоровий розум і не єсть пяний...

огня! пригадує з всею основностию підчиненим властям краєвої адміністрациї. Сей обіжник звучить:

З приводу численних пожарів, які в сім році навістили край, уважаю за відповідне звернути увагу панів старостів на способи, які належить примінити, аби в будучности зменшити і ограничити розмір тих нещасть.

Вже кількакратно, а передовсім обіжниками з 8. грудня 1870 ч. 8.243/пр. і з 3. жовтня 1873 ч 6.187/пр. президия намісництва звертала увагу панів ц. к. старостів на обовязки, які спочивають в тій справі на ц. к. політичних властях, а обіжником з дня 24. липня 1873 ч. 36.738 намісництво візвало пп. старостів, аби уважно слідили діяльність зверхностий і рад громадских у виконуваню приписів о поліциї огневій і будівельній та аби помагали повітовим радам в їх змаганях до заведеня ладу і порядку в тій справі місцевої поліциї.

Хоч огнева і будівельна поліция належить до власного круга діланя громад, то однак одним з найважнійших обовязків політичної власти повітової є нагляд над безпеченьством осіб і майна та повнене в тім ділї строгого надзору над громадами.

Лише через згідне і сьвідоме ціли співділане староства і повітового виділу, та через безнастанний нагляд над поведенєм громад і часте поучуване їх зверхників про їх обовязок в тій справі можна буде осягнути пожаданий успіх. Передовсім отже належить точно провірити, які недостатки що до пожарних уряджень є в кождій поодинокій громаді, а опісля в порозуміню з повітовою репрезентациєю приневолити дотичні громади, аби ті недостатки рішучо в певнім строго означенім часї усунули.

Головно належить звернути увагу на те, чи кожда місцевість має достаточну і легко доступну скількість води, потрібної в случаю пожару, як є зорґанізоване пожарне поготівлє та чи має відповідні до гашеня огню прилади, а се відповідно до можности і заможности кождої громади.

Дальше належить звернути увагу на те, як зверхність в кождій громаді повнить будівельну поліцию, чи при видаваню дозволу на нові будинки перестерігає ся строго будівельні приписи, а в противнім случаю належить в порозуміню з повітовою репрезентациєю рішучо зарадити дальшим що до того неправильностям і винуватих потягнути до відвічальности.

Основу до тих заряджень дають ц. к. староствам §§ 9 до 12, 18, 50 і 53 будівельного закона для сіл і місточок з дня 13. жовтня 1899 ч. 133. дн. кр. зак., дальше §§ 6 до 17, 21 і 77 будівельного закона для більших місцевостий з 4. цьвітня 1889 ч. 31. дн. кр. зак. і §§ 14 15, 16 і 80 будівельного закона для 30 більших міст з 28. цьвітня 1882 ч. 77 дн. кр. зак.

Для успішної заради всяким чи з недбальства чи з легкодушности походячим вчинкам, що могуть довести до вибуху пожару — як паленє цигар, люльок і папіросів недалеко або в середині стоділ, щоп і стаєн та на подах, відкиданє тліючих недогарків, без уваги, де упадуть, брак ліхтарні і ходженє з голим сьвітлом коло господарства — поручає ся, аби громадскі ради, хіснуючись прислугуючим їм на основі громадских законів права, видали відповідні до льокальних відносин поліцийні зарядженя, та назначили за їх переступ карну санкцию в границях вказаних громадскими законами, аби кождий такий вчинок або занедбанє, о скілько не підпадає під судово карну юрисдикцию, покарала громадска зверхність, а безкарність, спричинена браком карної санкциї, а тим самим браком карної компетециї громадскої зверхности, не давала причини до повтореня таких вчинків, до яких належить зачислити також полишанє малих дітий в хатах і домах без надзору.

В случаях одержаня вісти про вибух пожару п. староста не лише повідомить про те суд і вишле патрулю жандармерні, але пішле в потребі на основі названого вже обіжника з дня 8. грудня 1870 ч. 8743/пр. проворного урядника до переведеня поліцийного слідства для провіреня причини вибуху пожару і на основі вислїду зарядить, що після права належить.

Через близьку стичність з населенєм, безнастанне повторюванє осторог і рад на урядових сесиях, при комісиях і обїздках і через ненадійні ревізиї пожарних уряджень можна буде більше осягнути і додатно ділати, як через видаванє письменних заряджень і диктованє кар, які повинно ся накладати лише там, де або карігідний вчинок вже сповнено, або покаже ся видиме занедбанє, нехіть або непослух супроти розпорядків надзираючої власти.

Вже в переїздї через наші міста і місточка бє в очи кождого величезна скількість будівляного материялу деревляного, нагромадженого майже перед кождим домом, або в вузкім переходї помежи домами.

В середмістях можна також часто бачити цїлі стирти соломи, сїна і збіжа, які в ще більшій скількости криють ся під дахами загород.

Що при таких поліцийних непорядках кождий огонь, який вибух хотяй би в середині загороди, мусить мимо можливо скорого ратунку, приняти розміри пожежі, огортаючої цїлі місцевости, не тяжко перевидїти, і сьвідчить лише про те нечуванє легковаженє і безкарне поминанє найпростійших приписів огневої поліциї як зі сторони поодиноких жителїв так також зі сторони властий, що обовязані стеречи добра і майна населеня.

Сподїю ся, що п. староста в строгім порозуміню з повітовим виділом візьме ся сейчас рішучо до упорядкованя тих нужденних відносин, о скілько они лучають ся в порученім Вам повіті та що не дасьте менї що до того при найблизшій візитациї причини до відємних помічень, а звертаючи ся рівночасно в тій справі до краєвого виділу та до всїх духовних ординариятів в краю о поміч і співділанє, надію ся, що спільним змаганям у вказанім напрямі всїх чинників, що дбають про гаразд населеня, поведе ся в тій важній поліцийній аґенді завести відповідний лад і порядок.

Ц. к. намісник *Потоцкий.*

ПОЛЬДІ. Ого! ого! Хтось, котрий не єсть пяний, може тобі сказати... коли пригадає собі одну річ... може на тій підставі сказати тобі, що... що... (*важить ся*).

ПАВЛО. Ну, ну? Чому не кінчиш?

ПОЛЬДІ. Ах, таж знаю добре, що не потребую бояти ся!...

ВЕЛЬНЕР (*робить жест невдоволеня*).

ПАВЛО (*усьміхає ся*). Ах — так! (*з чим раз більшою силою*). Га, предложу кождому, котрому через те видаю ся гіршим сьогодня, як був учера, щоби більше не почитав мене своїм товаришом. А єсли ти є перший з тих — двері відчинені, не буду задержувати!...

ПОЛЬДІ (*хоче віддихнути, опісля з примусом усьміхавсь*). Дійсно. В виду того, що стало ся, можу тільки радїти з зірваня наших зносин!... (*до Вельнера*). Пращай!... (*кланяє ся етикетально і відходить*).

(*Коротка хвиля мовчанки*).

(Дальше буде).

Вісти про замах.

Описи про замах на вел. князя Сергія перевисшають страхітями усї звісні подібні події. Єще може жаден член пануючого дому не згиб такою траґічною смертию, як царский стрий. Він прямо розлетїв ся в дрібні кусники, які в одній хвилї валяли ся по снїгу улиці, поприлїпляли ся до нащадків повоза. Візника викинуло на 10 метрів високо; він помер, заким єго успіли довезти до шпиталя. Конї, хотяй поранені, утїкли. В сусїдній палатї справедливости потріскали всї шиби і з бряскотом повипадали на землю. Під повіз кинено аж дві бомби, а замах був заздалегідь уложений і брало в нїм участь більше осіб. Богато високо поставлених осіб арештовано, а мають бути між ними і військові. Про перебіг замаху оповідають ось як: За повозом князя їхали санки з двома монахинями, а дальше сани з трома мужиками. Перед палатою справедливости санки монахинь з великою скоростию перегонили повіз великого князя, при чім давали знаки ґрупі людий, які стояли на хіднику і зараз, кинули ся здержувати повіз великого князя. Тимчасом надїхали вже санки з селянами і в переїздї викинено з них бомби під повіз вел. кн. Сергія. Монахинї, як і люди, що здержували повіз змогли скрити ся в замішаню, яке визвала сильна детонация. Арештовано тілько три особи, підозріні о участь в замаху, а одного між ними, тяжко ранено, в мужицкім перебраню, здає ся робітника.

Не треба чей повторяти, що се не послїдний замах, який задумали виконати російскі революционїсти. Та нотуємо натомість за заграничними дневниками вість, що замах не вплинув шкідливо на розвиток реформацийного руху, а противно як з одної сторони побудив революцийні круги до живійшої діяльности, так з другої зробив велике враженє на двірскі і бюрократичні круги. Köln. Ztg. доносить з Петербурга, що цар відкинув предложені єму Треповом внесеня що до дальшої репресийної системи і заявив ся за скликанєм земств. Найбільшу заслугу в тім згляді має цариця, яка всїма способами впливає на царя, щоби прихилив ся до жадань народа. Також цариця мати мала заявити ся против внесень Трепова.

Анґлїя а Нїмеччина.

Є се факт, звісний з приватного житя, що урази не забувають ся скоро, що більше, поволи они з упливом часу закорінюють ся і розростають так, що принимають цїху традицийної ненависти, тимчасом приятельскі прислуги з ходом часу зменшають ся на значіню і затирають ся в памяти. Подібно є і в житю народів. Чи далеко шукати примірів? От, хоть би найблизші нам: Поляки. Они горять традицийною ненавистию до держав, що розібрали Польщу, але при тім признають зовсім, що мимо політичного гнету, їх культура і економічний розвій зискали незмірно богато на розборі безладної Польщі.

Але не тілько фактично заподїяна кривда ятрить, також і на словні обиди є народи так само дразливі як приватні люди, тим більше, коли сї обиди, чи антипатиї проявляють ся в тяжких для народа часах. І так ми бачили в послїдних роках, що відносини між Анґлїєю а Нїмеччиною заострили ся головно з причини заявлених Нїмцями симпатий для Бурів та острої, по части сторонничої критики военної акциї Анґличан в Трансвалю, так під зглядом єї міжнародної стійности, як і стратеґічного веденя. Тим більше могли були чути ся ураженими Анґлїйцї, що сам цїсар Вільгельм II звернув ся до президента Крюґера зі звісною телеґрамою, яку Анґлїйцї приняли мало що не за провокацию, а в кождім разї за тяжку обиду народної гордости Альбіону.

Мимо племенного спорідненя між обома тими народами з ґерманьского корінь, мимо близької крівности обох пануючих домів — антаґонізм між обома державами росте, а почвою для него є промислова і торговельна конкуренция, яку Нїмеччина зачинає робити всемогутній до тепер Анґлїї в далеких країнах Африки і Азиї Відколи цїсар Вільгельм проголосив, що будуччина Нїмеччини лежить на морю і з зелїзною консеквенциєю зачав стреміти до сеї цїли, збільшаючи фльоту, підпираючи з енерґією кольонїзацийну політику і міжнародну торговлю Нїмеччини — від тодї засуєтили ся Анґлїйцї глядячи з зависним обуренєм на єї зростаюче морске значінє. Тож і се отверте а безглядне виступленє зверхника нїмецкої держави подратувало Анґлїйців, а заразом за вчасу пробудило їх чуйність.

Не добру прислугу зробив Вільгельм самому собі і своїм землякам, виступаючи »з отвертими картами« до суперництва з Анґлїєю, не скриваючи своїх антипатий і своїх остаточних цїлий. Тож тепер сама нїмецка праса стала говорити богато про зближенє обох народів, а з нагоди недавного торговельного віча в Берлїнї, на устроєнім з сего приводу бенкетї вимінено цїлий ряд тоастів на поводженє сего анґльо нїмецкого зведненя. Однак гарні слівця не

спроможні усунути глубше сягаючих суперечностий. Антаґонізм між обома народами і їх державами, хоть і притих тепер на хвилю, росте заєдно, і колись з леда малої причини може вибухнути з повною силою.

Новинки.

— **Календар.** Вівторник: руско-кат. Теодора; римо-кат. Елеонори. — Середу: руско-кат.: Никифора; римо-кат.: Петра столиці.

— **В справі підвисшеня конґруи.** В дневниках порушено між иншими гадку висланя депутациї до Відня, зложеної із сьвящеників всїх епархій. В тій справі переговорював я з послом д-ром Стояном і иншими личностями, прихильними сїй справі, і всї висловили думку, що се булоб лише непотрібним викиданєм гроша. Однак булоб вельми потрібно, щоби Ординарияти від себе внесли до державної ради петициї в тій справі, а також щоби і духовеньство як найчисленнїйше надсилало петициї, в котрих порушилоб не лише справу підвисшеня конґруи, але також обезпеченя вдів і сиріт. *Олександер Барвіньский.*

(Просимо инші рускі дневники повторити сю оповістку).

— **Нагороджена „Михайловою премією“ повість.** Вчера о год. 12. в полудне зійшли ся члени конкурсового суду, щоби заняти ся оцінкою історичної повісти п. з. »Ярошенко«, яку прислано на конкурс »Михайлової премії«. Явили ся: радник Олександер Барвіньский, радник Анатоль Вахнянин, заст. голови »Просьвіти« др. Кость Левицкий, проф. др. Кирило Студиньский і др. Іван Франко. Член конкурсового суду, проф. др. Олександер Колесса виправдав свою неприсутність і прислав прихильну оцінку на письмі. Фундатора Михайла Тишкевича заступав др. Студиньский. Дебата над присланою повістию тревала годину. Всї члени, по черзї, висказували свої гадки, почім приступлено до голосованя і признано авторови повісти одноголосно премію 700 К. Автором нагороджено повісти є др. Осип Маковей, наш визначний і симпатичний письменник, якому на сїм місци складаємо щирі желаня і висказуємо горяче бажанє, щоби працював дальше в сїм напрямі та збогатив наше письменьство не одним ще твором свого пера. О скілько дізнаємо ся, члени конкурсового суду вислали при сїй нагоді щирий привіт фундаторови, Мих. Мих. Тишкевичеви, який перебуває тепер в Римі, а з окрема повідомлено про вислїд нарад автора З огляду, що через два роки не прислано нїякої історичної траґедиї, чи драми на конкурс »Михайлової премії“, тож небавом буде оголошений новий конкурс за однорічним речинцем. Премія за драматичний твір, зложена в товаристві »Просьвіта«, д. Мих. Тишкевичем, виносить 1100 (тисяч сто) корон.

— **Збори виборців-Русинів** до міскої ради у Львові відбули ся вчера на жовківскім передмістю о 3. год. а на личаківскім передмістю о 5. год. по полудни при участи около 200 осіб. На обох зборах проводив нарадам др. Павенцкий, а секретарював і виголошував реферати др. Евген Левицкий. Збори перші і другі були богаті в бесїдників з кругів руского міщаньства, а всї бесїдники висказували одну гадку, що дотепер міска рада не числила ся зовсїм з руским населенєм та що єї господарка була загалом для всего населеня шкідлива. Замітною була промова на зборах личаківского передмістя п. Йосифа Лїсевича, який перепросив зібраних, що буде говорити по польски, хоч сам є Русином, бо по руски не уміє. П. Лїсевич начеркнув сумні відносини між руским міщаньством, яке встидає ся своєї рускости, уживає в дома польскої мови, а свої дїти переводить на латиньство, та взивав зібраних, аби не покидали віри батьків, плекали руску мову, і не потребували, так як бесїдник, послугувати ся чужим язиком. По замкненю поверх двогодинної дискусиї збори на личаківскім передмістю ухвалили так як на жовківскім передмістю резолюцию, що рускі виборцї мають голосувати на руску лїсту і не відтягати ся від виборчої урни. Предсїдатель замикаючи наради, заповів, що в протягу сего тижня відбудуть ся ще одні збори на стрийскім передмістю, а в недїлю дня 26. с. м. будуть загальні збори руских виборців в сали »Народного Дому«.

— **Тарасове сьвято у Львові.** Основава неповна рік тому Читальня »Просьвіти« на личаківскім передмістю достойно відсьвяткувала вчера народним концертом память батька Тараса, якого погрудє умазне зелению пишало ся на сценї. Концерт отворив гарною промовою акад. Яримович, видїловий Читальнї. По короткій житєписи нашого Ґенї, бесїдник схарактеризував простими але переконуючими словами поему »Кавказ« і вказав на творчу музу Шевченка та на єго значінє для нашого народа. Промова п. Яримовича може бути взірцем для »вступних слів« на народних концертах, тому й принято єю з запалом всею публикою. Дальше слїдувала музикально-вокальна часть проґрами, дібрана дуже зручно до викликаня могучого настрою. Мішаний хор, під дириґентурою п. Поалуся, змобілїзований ad hoc, а від тепер мабуть на постійно, з красних голосів, але ще не у всїх з рутиною, по кождім виступі зберав грімкі, переважно заслужені оплески. Чудовою декорациєю хору були хороші дївчата в народних строях в сопранї і альтї. Сопран визначав ся до того чистими і звінкими голосами, а альт разив за рішучо чисельною перевагою. Замітимо також, що темпо всїх хорів було за повільне. Правдиво милою несподїванкою для публики був дїточий хор. Сцену заповнило кількадесятеро дрібних дїтий міщаньских з Личакова і при акомпаніяменті фортепяну відспівали три піснї зі збірки пісень, що вийшли яко музичний додаток до »Дзвінка«. На сподївані оплески публики аранжери концерту впустили на сцену три- а може чотиролїтного хлопчика з деклямациєю »Менї тринайцятий минав...« Малий бобо, Лесько Колодій, спершу тремтячи цїлий зі страху, рецитував »Менї тлинацятий минав« як машина, але при тім добре наголошував відповідні місця і вважав на інтерпункцию знаменито. Перший публичний виступ малого Леська принято з аплявзом що аж саля дрожала. Загалом концерт мав таку ріжнородну і богату проґраму, що устроюючій єго Читальнї належить ся щира подяка за те, що та численна публика, переважно міщаньска, не пожалує другим разом зайти на такий вечерок. Соля скрипкове, фортепянове і цитрове а вкінци деклямация зложились на решту проґрами. П Омелян Садовский дав ся вчера пізнати яко артист на скрипцї, відогравши одну з композиций Шумана. П-на Н. Яримовичівна чарувала своєю грою »Шумки« на фортепянї, а п. Утриско, звісний вже з виступів на инших концертах, відограванєм на цитрі путпурі з народних пісень заполонив серця і души публики. Вкінци п-на М. Панькївна, вродлива дївчина, і з сильним та гарним сопраном, як се виявила в однім сольо в хорі, віддеклямувала поезию Шевченка »Лїчу в неволї«. На закінченє концерту хор відспівав на сценї народний имн »Ще не вмерла Україна“. На жаль лише мала часть публики зрозуміла ту пісню, бо инші почали в тім часї убирати ся і виходити зі салї. Вправдї були то міщани, але винуваті в тім деякі інтелїґенти, що дали лихий примір. Публики було на концертї по береги салї. Всї кляси і стани були заступлені, а найбільше явило ся руских міщан, які видимо вже приходять до национальної сьвідомости

— **Аґента в Станиславові** буде потребувати Товариство вз. обезп. »Днїстер« від цьвітня 1905. Особи рефлектуючі на сю аґенцию мають внести поданя (тілько на письмі) до Дирекциї Товариства (Львів, Ринок 10), подаючи свої кваліфікациї по можности з сьвідоцтвами або їх відписами і спис житя, чим до тепер занимали ся, як також свої відносини личні і маєткові та вказати, у кого можна про них засягнути близших інформаций. Товариство вимагає від кандидата, щоби був в силї в'ку, знав докладно цїлий повіт станиславівский, щоби провадив канцелярию в середині міста і сам урядував цїлий день, а від часу до часу обїхав громади свого округа та вложив кавцию в готівцї найменше 3.000 К. Подавати тілько на письмі до 5. марта с. р.

— **Поминальне богослуженє** за упокій души бл. п. о. Алексея Тороньского, б. катехита львівскої ц. к. академ. ґімназиї, члена ради шкільної кр. і пр. відбуде ся ві второк 21. лютого с. р. в церкві Успенія Пр. Діви Мариї о 9. год. рано, заходом родини покійного.

— **З „Академічної Громади“.** На вчерашних надзвичайних загальних зборах вибрано головою товариства акад. Василя Панейка.

— **Запомоги.** Міністерство просьвіти уділило одноразові запомоги по 300 К студентам фільософії на львівскім університетї, Балейози з II. року і Мих. Роздольскому з III року, з яких перший студиює строгу фільософію, а другий ґерманїстику.

— **Вчерашна недїля.** Від 3. год. по полудни до 10. вечером руска хроніка міста Львова нотує два передвиборчі віча на жовківскім личаківскім передмістю, заг. збори »Акад Громади«, довірочне представленє з деклямациями і хорами в льокали Читальнї »Просьвіти« в середмістю для своїх членів і народний концерт в честь Шевченка в салї »Ґвязди«. Такої енерґічної прояви народного житя львівских Русинів не бачив навіть наш срібний місяченько і з досади чи з зависти так скривив ся вчера між $7^1/_2$ а 10 год. вечер, що майже поливини єго не було видно. Зьвіздарі кажуть, що се була часткова затьма місяця, але хотяй би се не було правдою, то пливучого русла народного житя львівских Русинів вже нїчо не спинить.

— **З віденьскої „Січи“.** На надзвичайних загальних зборах тов. »Січ« у Відни дня 5. лютого с. р. вибрано слїдуючий видїл: Володимир Темницкий, студ. прав, голова; Гриць Герасимович, студ. техн., заст. голови; Микола Бабин, студ. фільос., писар; Ярослав Пачовский, студ. прав, касиєр; Роман Індишевский, студ. прав, бібліотекар. Заступники видїлових: Федір Закалата, студ. фільос.; Володимир Федорович, студ. техн.

— **Без коментаря.** Як дізнаємо ся з 78. ч. Słow-a polsk ого, на балю Czytelni akademickiej явив ся між иншими проф. університету др. Олександер Колесса. Факт сей мусить зачудовати кождого, хто тямить, що члени Czyt. akad. барикадували минулого року університет проти рускої молодїжи. Ми мовчали, коли в попереднім роцї проф. Колесса являв ся на інавґурацийнім вечерку і балю Czyt. akad., бо, як мовляв, він мусїв (?) іти там в характері декана. Але чим оправдає проф. Колесса сей факт?

— **Із черновецкого університету.** Цїсар іменував звичайними професорами гр.-прав. богословского факультету на черновецкім університетї надзв. проф. практ. теольоґії (із рускою мовою викладовою) Дионїзія Єремійчука і надзвич. проф. специяльної доґматики д-ра Стефана Саґіна.

— **З Коломиї** доносять: На загальних зборах товариства »Кружок українських дївчат« в Коломиї дня 22. м. м. вибрано слїдуючий видїл: Марія Колцуняк голова, Ольга Гамораківна заступниця голови, Марія Гердлїчківна секретарка, Олена Телїшевска касиєрка, Марія Весоловска бібліотекарка і Ярослава Хоминьска. Заступниці видїлових: Евдокія Калитовска, Надія Микитківна, Наталя Біберовичівна. Контрольна комісия: Ірина Чубатівна, Анна Григорцівна, Стефанія Матковска.

— **З Ярослава** пишуть нам: Заповіджений на день 7. с. м. вечерок з танцями на дохід нашої бурси випав під кождим зглядом добре. Велика саля »Сокола« виповнила ся ласкавими гістьми, а весела забава в 46 пар протягла ся до рана. До удачі забави причинили ся, як все, так і тим разом П. Т. офіцири тутешного ґарнїзону. Тому Видїл бурси уважає за свій обовязок виразити сердечну подяку Впов. п. Дітльови, ц. і к. полковникови 89. п. п. за ласкаве безплатне удїленє музики, а П. Т. пп. офіцирам за ласкаву участь в нашій забаві. Рівнож сердечну подяку складає Видїл всїм П. Т. ласкавим гостям, а заразом звертає ся з просьбою до П. Т. Публики замісцевої, щоби на будуче зволила ласкаво більше попирати наші змаганя, позаяк тим разом надія нас завела. Вкінци належну подяку виражає Видїл і тим П. Т. Добродїям, що не могучи бути лично на вечерку, зволили жертвувати в користь бурси, або наддатками причинили ся до збільшеня доходу. А іменно зволили ласкаво жертвувати (в коронах): П. Т. о. прадат Борсук з Кракова 10, о. крил. др. Ґробельский з Станиславова 5, о. др. М. Людкевич з Перемишля 5, п. др. Стахура з Самбора 8, п. Рак з Перемишля 10, о. Преторіюс з Буцова 10, п. Ґеців з Бучача 5, о. Чабан з Перемишля 4, о. Бенцїн з Балич 3, о. Лебедович з Монастиря 5, о. Грицикевич з Вязовницї 3, о. Калимон з Ришкової Волї 6, о. Крайчик з Маковиска 6, о. Дарик з Ветлина 3, о. Наконечний з Дахнова 3, п-на Лїсїкевич з Дахнова 2, — з Ярослава: о. др. Чопор 4, п. др. Рамерт 12, о. Лїтвин 1, п. др. Розберґер 3, п. Кульчицкий 4, п. Тумідайский 3, п. Нівіньский 3, п. др. Фельдман 3, п. проф. Рихлїк 3, п. інж. Квятковский 4, п. нотар Лушпіньский 10, п. Стрізовер 10, п. Ром 5, п. Каспшицкий 3, п. др. Сеґаль 4, п. Пйонтковский 4, а наддатками: о. Ф. Подолиньский з Лазів 5, о. Годованьский з Сурохова 5, о. Метеля з Люблинця 2, о. Садовский з Перемишля 2, п. др. Кос з Перемишля 10, п. др. М. Кочиркевич з Ярослава 12, п. Лїсецкий з Ярослава 2, п. др. Вортман з Ярослава 2, о. Віснєвский з Радимна 6. Чистий дохід разом з наддатками і жертвами виносить 491 К. — *Видїл.*

— **Дрібні вісти.** Вінчанє п. Івана Ремези з п-ною Оленою Лепківною відбуде ся дня 25. с. м. в Глубічку коло Борщева. — Звісний російский місячник »Русская Мысль«, оден з найлїпших і найбільше розширених журналів в Росиї, обходив сими днями 25-лїтний ювилей свого єствованя. — Ігумен Бонїфратрів в Кракові, звісний з гуманїтарної дїяльности, кінчить в сїм роцї будову нового шпиталя в Кракові і заходить ся тепер около отвореня монастиря і шпиталя у Львові.

Всячина.

— **Ще нема конституциї** в Росиї, а вже в Київі почав виходити новий польский дневник Kurjer kijowski. Кілько їх було би по наданю конституциї — може хто відгадає?

— **Що коштують лїкарскі студиї женщину?** На се питанє відповідає лїкарка п-на др. Іванна Шпрінґер в Frauen-Rundschau, а єї виводи примінені до житєвих відносин в Цїриху будуть інтересні для кождого: Видатки в перших двох півроках лїкарских студий виносять 200 франків. Слїдуючі два півроки, в яких студиює ся вже анатомію і фізиольоґію, вимагають до 430 фр. видатку на прибори до анатомічних просекторий і мікроскопійних дослїдів. Студиї ґеольоґії і антропометриї, хоч необовязкові, коштують около 40 К. В дальших роках лїкарских наук видатки підносять ся на 1050 фр. річно з огляду на т. зв. клїнїчні курси. До того треба дода-

ти видатки на купно книжок та інструментів, в квоті 300 до 600 франків. Іспитові такси, друк докторскої праці, такса за лікарский диплом творять дальшу квоту 1000 до 1100 фр. Крім наведених видатків немало коштує удержанє. За низше як 90 до 100 фр. місячно не можна в Цириху вижити. Удержанє коштує отже за 5 літ 6.000 фр., а коли почислити ще дрібні видатки, то дійде до 7.500 фр. Разом з видатками на наукові потреби, які перевисшають квоту 6.100 фр., одержить ся поважну квоту 13.000 фр. Урядженє канцеляриї коштує 5.000 до 6.000 фр., чинш за помешканє в першім році практики 1.200 фр., а удержанє дому 3.000 фр. дають дальшу квоту поверх 10.000 фр., що разом з попереднім виносить поверх 23.000 франків або 20.000 К. Тілько коштує університетска наука і осягненє становиска лікарки. Тілько само коштують і муцину лікарскі студиї і отворенє канцеляриї. Коли до повисшої квоти додати ще по 800 К річно за 8 літ ґімназияльної науки, то капітал виданьй буде виносити поверх 26.000 К.

Наука, штука, література.

— **Нове музичне видавництво.** Коштом і заходом „Україньскої Накладнї“ у Львові — як дізнаємо ся — нічне небавом виходити нове музичне видавництво п. з. „Торбан“, в якім будуть містити ся музичні твори наших і чужих композиторів. Наші музики і співаки, сподіємо ся, приймуть сю вістку з вдоволенєм. Адреса „Україньскої Накладнї“ є: Львів, ул. Вроновских 8, і туда належить звертати ся по інформациї що до „Торбана“.

Посмертні † оповістки.

— **Володимир Телїховский**, рахунковий урядник висшого суду краєвого у Львові, упокоїв ся дня 12. с. м. в 35. році житя. В. є. п.!

— **Іванна з Дольницких Заяць**, жінка пароха в Ходорові, упокоїла ся дня 18. с. м. в 55. році житя. В. і. п.!

— **Максим Бучман**, канцеліст державної зелїзницї, упокоїв ся у Львові дня 19. с. м. в 66. році житя. В. є. п.!

Телеґрами

з дня 20. лютого.

Відень. В суботу по полудни о 3. год. цїсар приняв на 1-годинній авдиєнциї ґр. Андраші, котрий здавав справу зі своїх переговорів у угорскими полїтиками. Можливо, що цїсар покличе до себе ще инших угорских полїтиків. Ситуация незмінена. Ґр. Андраші відїхав вчера рано до Будапешту.

Париж. Іспанець Ґарсія кинув вчера вечером бомбу під росийский консулят в Парижи. Бомба зранила Ґарсія. В его мешканю найдено ще три бомби наповнені небезпечним вибуховим материялом. Ґарсія заявив, що не є анархістом, а лише хотїв в той спосіб звернути на себе увагу, бо, як мовляв, має якісь претенсиї до мексиканьского правительства, а оно не хоче їх сповнити.

Москва. Зелїзничий рух на многих шляхах у всїх напрямах з Москви перерваний наслїдком страйку урядників і служби, які домагають ся підвисшеня платнї. Заряд зелїзницї оголосив, що доти не вдає ся в ніякі пересправи зі страйкуючими, поки они не повернуть до працї і загрозив всїм видаленєм зі служби.

Токіо. Бюро Райтера доносить, що в четвер і пятницю Росияни атакували ліве крило центра армії ґен. Оями. Росийска кінниця по виконаню атаку мусїла цофнути ся.

Colosseum
в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.
від 16. до 1. марта 1905.

Нова сензацийна проґрама.

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В недїлї і сьвята 2 представленя о 4. год. попол. і о 8. год вечером, Що пятницї **High-Life** представленє. Білєти вчаснїйше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білєтом на фотелї, льожі і І-рядні крісла можна їхати даром на представленє омнїбусами Кольосею, які ждуть коло Віденьскої каварнї.

Товариство взаїмного кредиту

„Дністер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

приймає **вкладки** до опроцентованя на 4 прц. і оплачує за вкладчиків податок рентовий; для ощадженя коштів посилки можна присилати гроші чеками Щадницї почтової; вкладати може кождий, навіть і нечлени; на жаданє звертає ся вкладку кождого часу, навіть без виповідженя (за есконтом).

Позички уділяє »Дністер« своїм членам на 6 прц. сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ, при 30 ратах ½-річних виносить рата амортизацийна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотеки або доброї поруки.

На парцеляцию і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до »Дністра«.

Членами можуть бути тілько члени обезпечені в »Дністрі«.

Чистий зиск розділяє ся межи членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цїли. — Дотепер уділив »Дністер« на церкви, бурси, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Товар. кредитов. „Дністер“ 31/12 1904.

Вкладки:	1,783.673 К.
Уділи членів:	133.117 К.
Ф. резервовий і ин.:	26 576 К.
Позички уділені:	1,616.402 К.
Цїнні папери:	123.627 К.
Льокациї:	169 456 К.
На рах. біжучім:	81.968 К.

За певну і добру льокацію

поручаємо:

4½% листи гіпотечні
4% листи гіпотечні
5% листи гіпотечні преміовані
4% листи Товариства кредитового земского
4% і 4½% листи Банку краєвого
4% позичку краєву
4% облїґациї пропінацийні
і всїлякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнїйшім курсї деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал акц.

БАНКУ Гіпотечного

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від І. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-европейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6·00	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Хирова	6·20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від ¹/₇—³¹/₈), Сучави
6·10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию ¹/₆—³⁰/₉ вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе (¹/₅—³⁰/₉ вкл.)	6·30	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
7·30	з Рави рускої, Сокаля	6·45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7·40	з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів	6·50	до Яворова
7·45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8·25	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8·00	з Самбора, Хирова		
8·10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	8·35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Осьвенцїма
8·20	з Яворова	9·10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8·55	з Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеляборча, Пешту	9·25	до Самбора, Хирова
10·02	з Стрия, Борислава	10·35	до Тернополя, Потутор
10·20	з Рашева, Любачева	10·45	до Черновець, Делятина, Заліщик, Новоселицї
11·25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	10·50	до Белзця, Сокаля, Любачева
1·10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	1·55	посп. до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1·30	посп. з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Н. Санча, Риманова, Івонича, Сянока, Хирова	2·45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижницї, Керезмезе
1·40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіцмани, Новоселицї (через Жучку), Вижницї	2·55	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Закопаного
2·30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3·05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлї (від ¹⁵/₆—³⁰/₉ вкл.), Сколього (¹/₅—³⁰/₉ вкл.), Ходорова, Калуша
4·35	з Стрия, Хирова, Тухлї (¹⁵/₆—³⁰/₉), Сколього (¹/₅—³⁰/₉)	3·30	до Рашева, Любачева, Хирова.
4·45	з Яворова	3·40	до Самбора, Хирова
5·03	з Сокаля, Белзця, Любачева	5·48	до Яворова
5·20	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Івана пустого, Скали, Копичинців	5·55	до Коломиї, Жидачева
5·40	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Осьвенцїма	6·20	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча,
5·50	з Іцкан, Жидачева, Новоселицї і Сучави	6·40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
8·40	посп. з Кракова, Відня, Берлина, Праги, Івонича	7·05	до Рави рускої, Сокаля
9·10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева ¹/₅—³⁰/₉) Гусятина, Керезмезе, Калуша.	9·00	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
9·50	з Кракова, Відня, Берлина, Вроцлава, Варшави, Праги, Осьвенцїма, Хирова	10·05	до Перемишля (¹/₅—³⁰/₉ вкл.), Хирова, Н. Загіра
10·00	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10·42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10·20	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Івана пустого, Гусятина	10·55	до Кракова Відня, Вроцлава, Праги
10·40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава,	11·00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова Івана пуст., Скали, Гусятина, Потутор
12·20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	11·05	до Стрия
2·31	посп. з Кракова, Берлина, Варшави, Відня, Праги	11·10	до Рави рускої, Любачева (що недїлї)
3·25	з Тернополя, Брок великих, Грималова	12·45	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
	на дворець „Підзамче“	2·51	посп. до Іцкан, с, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від ¹/₅—³⁰/₉), Сучави, Кіцмана
7·20	з Підволочиск, Одеси, Київа і Бродів	4·10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берлина, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Осьвенцїма
2·15	посп. з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова		**з двірця „Підзамче“**
5·06	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	6·43	до Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
10·02	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина	10·52	до Тернополя, Потутор
3·04	з Тернополя, Брок великих, Грималова	2·09	посп. Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Івана пуст.
		9·21	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
		11·24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина, Грималова.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6·42, 7·40 рано, 11·45 перед полуд. 3·00, 4·30 і 5·03 пополудни, 7·54 і 8·59 вечером, (до 11/9 вкл.)
з Янова 8·20 рано, 1·16, 4·45 попол., 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.), 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлї і сьвята.)
зі Щирця 9·35 вечер (1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).
з Любіня вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлї і сьвята.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 5·48 рано, 9·30 і 10·50 передполудн., 1.05, 3·45 і 5·05 попол., 7·05 і 8·04 веч. (від 8/5 до 11/9 вкл.) 11·10 в ночи (що недїлї).
до Янова 6·10 рано, 9·15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1·35 попол. (від 15/5 до 31/8 в недїлї і сьвята), 3·18 попол (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 пополудни.
до Щирця 1·45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл в недїлї і сьвята).
до Любіня вел. 2·15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в нед. і сьвят.)

ЗАМІТКА: Час середно-европейский ріжнить ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12. год. 36 мін. часу львівского. — Нічні години від 6 вечер до 5·59 рано обведено рамками. — В місті продає білєти звичайні аґенция часописий Й. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана 9. від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5.) уділяє поснень в справах зелїзничих, продає білєти всякого рода і розклади їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в недїлї і сьвята від 9. рано до 12. в полудне.

Видає і відповідає за редакцию: **Лев Лопатиньский.**

З друкарнї В. А. Шийковского.